

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 33. De conversione infidelium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

rest, propter votum continentiae semel libere emitum, c. *Quidam* 3. &c. *Placet* 12. h. 2.

2. Mutuo verò & libero consensu conjuges ingredi Religionem possunt: ita tamen, ut maritus conscientie uxore ingredi nequeat, nisi ipsi Religionem aliquam profiteatur, si utique juvens sit, vel talis, quæ in sacerculo manens meritò de incontinentia possit fieri suspecta. Alioquin si senex sit & sterilis, aut talis, ut sine suspicione manere in sacerculo possit, vorum sufficiet continentia, in manibus Episcopi emissum, c. *Cum sit* 4. & seq. cap. *Vxoratus* & *alio hoc tit.* Et hæc omnia fieri debent, auctoritate vel Episcopi, vel Archiepiscopi interposita, can. *Si vir* xxvii. q. 2. Quamvis irrita non sit professio, si aliter facta fuerit: & maritus, consciente vel sciente ac dissimilante uxore sua, Religionem ingressus & professus, eam mortuā, redire ad sacerculo nequit, vel aliam sibi matrimonio copulare, c. *Ex parte* 9. &c. *Consuluit* seq. h. 5. *Vide* *Less.* 2. *De lust.* & *Inre cap* 41. *Dubit.* 3. n. 23.

3. Potest tamen certis casibus alter conjugum, altero etiam invito & repugnante, Religionem ingredi. Primo, si matrimonium necdum fuerit consummatum & cum potest unus ad Deum transire, & alteri in sacerculo manenti licetum est ad secunda vota transire, c. *Verum* 2. c. *Ex publico* 7. h. 8.

4. Secundo, etiam post consummatum, secundum probabilem sententiam, ingredi uxor potest, si maritus illud per vim consummaverit, aut expletos duos menses, qui ei à jure conceduntur, d. c. *Ex publico:* idque ob gravem injuriam, quam eidem sic intulit: ut propterea iure suo privari non debeat, *Sanchez* 2. *Dematrim.* *Disputat.* 23. n. 6. ubi alios citat. Idem videtur dicendum, si per gravem metum extorserit consummationem, quia similis hæc injuria est.

5. Tertio, si alterius conjugum committat adulterium, tunc alteri innocentia licebit ingredi Religionem, can. *Agathosa* xxvii. q. 2. & colligitur ex c. *Constitutus*, cum duobus seqq. h. 2. Ut tamen id ordinare procedat, separatio illa auctoritate Iudicis & causa cognita hat necesse est, partim ad vitandum scandalum, partim ne repeti possit, & cogiad redendum. Quod si alter quoque adulterium occulte commiserit, putu maritus, non poterit uxorem dimittere, ut

Religionem ingrediatur, quia pars delicta sua compensatione tolluntur, c. fin inf. *Dea* ueteris. Idem dicendum, si cognito uxoris adulterio, debitum petierit vel reddiderit, quia sic censeretur eidem reconciliatus, ac remississe suum, can. 1. xxxii. q. 1.

Quarto, si alter incidat in heresio, & iudicio Ecclesiæ fiat separatio, potest innocens ad Religionem transtire, etiam si ille conuersus fuerit. Si verò noui fuerit facta separatio iudicio Ecclesiæ, tum tenetur emendatum recipere, nec potest Religionem ingredi, c. fin. *hos tit. iustit.* *Peccata inf. De divorciis.*

TITULUS XXXIII,

De Conversione Infidelium.

1. *Infidelis quis hic dicatur.*

2. *Infidelis conversus recte contrahit cum fideli,*

I P Rætere non tantum conjungati fideles, sed & infideles, id est, pagani subinde ad fidem Christianam convertuntur: de quorum Projinde conversione dicendum quoque est aliiquid.

Infidelis generaliter dici potest quilibet discrepans à fide, quia quidquid à fide discrepar Catholicæ, fidei Christianæ est contrarium, i. Cœlorum in fine Cod. *De iudeis* & *Caecilius* Holsten. in *Summa hoc tit.* Hic autem specialiter sumitur pro eo, qui nunquam fidem suscepit, qualis est *Judæus*, *Paganus*, *Sarmenus*. Et ideo hanc epon dicitur converti, sed reverteri.

2. Si igitur infidelis convertatur ad fidem, poterit contrahere matrimonium cum fideli, nisi cum adhuc esset in infidelitate, machinatione & dolo maritum ejus occidit: aliqui si absque machinatione, veluti in bello, occiderit maritum, nihil prohibet, quo minus illam conuersus ad fidem in uxorem ducat, c. 1. h. tit. Quod si verò alter infidelium (inter quos potest esse matrimonium, ut contractus est ci-

vills, non ut Sacramentum, e. Gaudemus inf. De
convertit ad fidem Catholicam,
comunis proles assignari debet converso ac
obinfidelis inducatur in errorem, cap. 2. hoc ist.
Nam placuit summum esse rationem, quæ pro
religione facit, 1. Sum persona 43. in fine ff de relig.
& sumptib. funeralium. Cæterum de matrimonio
infidelium, cum inter se, tum cum fidelibus, po-
sta fokus agemus.

TITULUS XXXIV.

De Voto & voti Redemptio-
ne.§. I.
Voti definitio.

1. Quid sit Votum.
2. Votum debet esse deliberatum.
3. Liberum & cum effectu.
4. Qui votare non possint.

Quia autem dictum est de Regularibus &
Religionem intrantibus, deque infidel-
ibus, qui ad fidem convertuntur, qui om-
nes votum quoddam emittunt; illi Religionis,
quod Monachum facere dicitur & non habitus,
e. Corradum 13. sup. de Regularib. hi verò fidei:
meno nunc sequitur de voto in genere, ejusque
redemptione.

Votum autem est alicujus boni operis cum
deliberatione liberè Deo facta promissio, cum
animi scilicet obligandi se, & ab eo, qui se obli-
gate potest.

1. Dico, alicujus boni operis: quale est pe-
nitenziari ad loca sancta, elemosinam dare, e.
e. 2. h.s. quia in malis promissis frangenda si-
des potius quam servanda, can. In malis xxii.
2. Et si quid votaverit, quod corpori vel ani-
mæ certum adserat discrimen, non acceptatur
a Deo, nec obligat, e. Inter ceteras sup. De jure
jurando. Hinc etiam votum debet esse de me-
horum bono, quam sit ejus oppositum; ideoque
non obligat votum de non mutuando, de non
dando elemosinam, non ingrediendo Religionem,
quia oppositum est Deo gratius.

3. Dico, cum deliberatione; id est cum perfec-

ta & plena animadversione ejus, quod agitur,
quia nemo censetur libi alicuius obligationis
vinculum, quale est votum, imponere; nisi ple-
nè advertat, quid agat. Hinc qui in atrio tene-
ra, facilitate potius, quam ex arbitrio discretio-
nis, voverat, facile fuit à voto absolutus. 2. eod.
& fervore passionis votens ingredi Religionem,
non obligatur, can. Genitulus xxi. qu. 2.
Sed neque funebri vovendo aut profiterendo obli-
gatur, nisi sanx mentis effecti votum in futuro
emissum ratum habuerint, e. Sicut teneru sup. de
Regularibus. Idem diceadum de infantibus.

3. Dixi, liberè; quia votari metu vel dolo
injurious extortum est irritum, e. 1. & 2. sup. de
hi qui vi metusve &c. Idem dicendum de voto
per errorem emissio.

Dixi, Deo facta promissio; quia votum sic
& reddi debet Domino; adeoque homini facta
promissio non est votum, e. Magna 8. ibi Vovete
& reddite Domino Deo nostro h.c. Nam vovere est
aliquid Deo sanctè promittere, ut constat ex
auctoribus Latinis, licet alias sumatur pro De-
siderare, & Votum pro Desiderio.

Dicitur vero promissio: quia ex sola boni
faciendi conceptione seu proposito, quantum-
vis deliberato, non obligatur quis, tamquam
ex voto, si ulterius ad promissionem non sit
progressus, can. Quibona xvii. qu. 1. ne quidem
eo casu, quo quis Religionem intrat animo
& proposito in ea perseverandiac perpetuo Deo
serviendi, Nava in Manuali cap. 12. num. 26. &
communiter Theologi: & colligitur ex e. Litteratu-
ram 3. hoc ist. ubi expressè dicitur, cum, qui ul-
tra propositum mutanda vitæ non est pro-
gressus, voto non rearet Item Concil. Trid.
sess. 25. s. 13. ubi concedens novitiam anno pro-
bationis, vult eos toto ex tempore manere libertos
ad egrediendum, si putent disciplinam sibi non
convenire.

Non obstat, e. Statutum &c. Consulti sup. de
Regularib. quatenus ibi statutur, novitio pos-
se liberè ad saeculum intra annum redire, nisi
evidenter appareat, quod tales absolute vo-
luerint vitam mutare & in Religione perpe-
tuo Domino servire: nec similiter e. Beneficiis
ed. tit. m. 6. ubi dicitur, beneficium ingressi Re-
ligionem posse alteri dari, si constet absolute
voluisse vitam mutare: quia illis locis agitur
de proposito, quod promissio seu voto fir-